

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2644/2024
02.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Милан Караћ, адвокат из ... , против туженог Јавног градског саобраћајног предузећа „Нови Сад“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Снежана Кнежевић Бојовић, адвокат из ... , ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 765/24 од 21.05.2024. године, у седници већа одржаној 02.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 765/24 од 21.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 656/2023 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, поништен је као незаконит Анекс уговора о раду од 17.05.2023. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 83.250,00 динара са каматом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 765/24 од 21.05.2024. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.07.2023. године. Предмет тужбеног захтева је поништај анекса уговора о раду од 17.05.2023. године, којим је измењен уговор о раду у делу који се односи на премештај тужиоца на друго радно место.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа, па ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим о допуштености овог правног лека, а према вредности спора.

Наиме, иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, не ради се о парници из радних спорова у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа. Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 441. ЗПП.

Врховни суд је стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**